

כל הגט פרק שלישי גיטין

מסורת הש"ס

(א) כבודות ב: לקמן ל:
 ודרש ב: (ב) [כבודות ב:
 אבודות לד:] (ג) כבודות ית.
 (ד) [מספסתא] (ה) כ"מ מ"ה.
 (ו) [מספסתא] (ז) ע"ש כבוד'
 ופד"ש [י"ע], (ח) [מספסתא]
 ר"ש פ"ג ע"ש (ט) [דף]
 י"ז ע"ש (י) ומכר ר"ה.
 (יא) [דף ב:] (יב) כמ"ל:
 שיהא, (יג) ונעין היטב
 ומספסתא כ"מ יב. ד"ה ואמר
 שמואל ומספסתא כבודות ית.
 ד"ה עשין

תורה אור השלם

1. וְזֶה דִּבְרֵי הַשְּׁמִטָּה
שְׁמוֹת כָּל בְּעַל מַשֶּׁה יִדּוּ
אֲשֶׁר יִשָּׂה בְרֵעֵהוּ לֹא
יִגַּשׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת אָחִיו
בִּי קָרָא שְׁמִטָּה לִּי:
דברים טו ב

גליון הש"ס

גמ' ביחידה לא
מוקמין. עי' פאה פ"ה
מ"ב ובר"ש שם: ואין
שביעית משמטתו. עי'
ברא"ש פ"ק למכות סימן
ג: תוס' ד"ה ביחידה
ובו אפי' רבנן. עיין לעיל
דף יג ע"א תוס' ד"ה והא:

מוסף רע"י

[illegible]

פסקי רי"ד

פייסותי' הריני מאמני
לומר דבר באתי בתיך
הוון אלא ויתן
המיומין לערער וכ"ש זאנ
דאן ניקום ונעצטען אלס
דאמער דאמער הכי אבל
דאמער דאמער הכי
היחוש אכסיל לטקס איגלי
מילתא דארוס הות אמר
ורבא אס אמרו כנשווא
החביבה על יאמרו ומחור
לפליס יאמרו בארוס
השניאה חביבה עליו כי
אמר רבא אי שילוי לי כ"ה
קקשאי לי כי משו ב"ד
שילוי שן כפנוני או דלמא
כפנוני שן כפנוני לי כי
שילוי שן כפנוני של
השחילא ראשון כפנוני ליה
או דלמא של כפנוני שן

כי משו ב"ד שליח. מי צעי בפניו דשליח קמא או אפילו שלא בפניו
בנין זה שהוא אונס ואינו יכול לעכב כאן וילך לרבו: **מבוא.** מעבר
המים שלא תנא את המעבורת: **לא שמה מפוא.** דלא מטוי עד הכא
ואין טענת אונס בתנאי גיטין למימרא אפיסנא. א"נ יש אונס בגיטין הא
אוקיימנא בשמעתא קמייתא דתכחותא
דדאי אונסא דשכיח אוצביי ליה
לאתניי: **ליהוי גיטא.** מעכשיו א' אמסור
לה גט על תנאי זה לא אפיס לה:
פייסא. דדברים והרבה עליה רעים
ולא תרצתה להשליט אתו: **מי יבז לה**
דמא דמא דמא דמא דמא דמא דמא

כי משוו ב"ד שליח בפניו או שלא בפניו הדר פשטה "בין בפניו בין שלא בפניו שלחו מתם בין בפניו בין שלא בפניו: ⁽⁶⁾ ההוא דאמר אי לא אתינא עד תלתין יומין ליהוי גיטא אתא ופסקיה מברא אמר להו חזו דאתאי חזו אתאי אמר שמואל לא שמייה מתיא ההוא דאמר להו אי לא פייסנא לה עד תלתין יומין ליהוי גיטא אזל פייסה ולא איפייסא אמר רב יוסף מי יהיב לה תרקבא דדינרי ולא איפייסא איכא דאמרי אמר רב יוסף מידי תרקבא דדינרי בעי למיתב לה הא פייסה ולא איפייסא הא כמאן דאמר יש אונס בנגיטין **מתני'** הא כמאן דאמר ⁽⁷⁾ אין אונס בנגיטין: **גמ'** ידמלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני ולהיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי או העשיר העני "מתו צריך ליטול רשות מן הירורשים אם הלזון בפני ב"ד אינו צריך ליטול רשות מן הירורשין: **גמ'** ואף על גב דלא אתו לדידה אמר רב ובמכרי בכחונה ולויה ושמואל אמר ובמזכה להם ע"י אחרים עולא אמר הא מני ר' יוסי היא דאמר ⁽⁸⁾ עשו את שאינו זוכה כזוכה כולוהו כרב לא אמרי במכרי לא קתני כשמואל לא קאמרי במזוכה לא קתני כעולא נמי לא אמרי "ביחידאה לא מוקמינן ת"ר ⁽⁹⁾ המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ופוסק עמה כשער הזול ואין בו משום

מִי יֵהִיב לָהּ תְּרֻמָּה דְּדִינִירי וְלֹא אִפִּי־יִסָּא. אַע"ג דְּלִית לֵיה אֵין טַעֲמָה אֲוֹנָם בְּגִיטִין וְהוּי גַּט וְאִתּוֹ וְכִי יֵהֵב לָהּ נָמִי תְּרֻמָּה דְּדִינִירי אֲמַתִּי לֹא הוּי גִּטָּה הֵא לֹא אִפִּי־יִסָּא וְאוּרִי דְּלִי לֹא פִּי־סָנָה לָהּ מִשְׁמַע אִם לֹא אֲטַרֵּם לְפִי־סָה דְּדָבָר גְּדוֹל וְאִי יֵהֵב לָהּ הִרִי טַרֵּם לְפִי־סָה

וקיים תנאו אע"פ שלא תתפייסה:
במכרי א"ר קתני. אע"ג דמוכה
 נמי לא קתני מ"מ יוחא
 ליה לאוקמי בזמנה דאיידי בכל כהנים
 ומאן דמוקי לה בזמני משום דמוכה
 לא קתני אע"ג דמכרי נמי לא קתני
 משמע ליה מפרשין עליהן סתם בלא
 שום זיכוי: **ביחידאה** א"ר
 בוקמינן. אע"ג דשמואל פסיק בפ"ק
 דב"מ (דף יב.) כרבי יוסי דעשו את
 שאינו זוכה בזבחה מכל מקום מתקשר
 ליה לאוקמי מתניתין * אפילו כרבנן:
ופוסק עמהו בשער הוול. כדמ"פ
 דאע"ג דלא פסק כמי
 שפסק דמי ואין בו משום רביא אפילו
 פוסק הרבה פחות משער הוול:

הא קמ"א אע"ג דלא פסק בוי.
 וא"ת הא נמי פשיטא דנפרק
 אחירו נשך (שם דף עב:) אמר ר' יהודה
 שיכול לומר לו תן לי כזה או תן לי
 מעותי וי"ל דהתם שאומר לו בשעת
 הוול אכל האזל אפילו שמק עד שהוקר
 השער: **ברך** דבי ר' יוחנן א"ר יוחנן
 ב"ר חייב. והא דלסקר רב צברימא
 צאחיו נשך (שם דף עג.) אע"ג דלית
 ביה תיורא הכא התירו משום תקנת
 סנה: **לא** שנו אלא בע"ה הבית בבחן.
 אפילו לרבנן דפליגי ארבי שמעון ב'י
 הוצב (שם דף מד.) ולית להו כל שהספק
 צדו ידו על העליונה הכא לא גרע
 מלי לית להו הכא ידיו אזי נמי כדפירש
 צוקנטרס דהא דלמן לו למשון ממנו
 כלום לא מלי דער ציה:

ר' הוול ואין בו משום
 שמטתו ואם בא לחזור אינו חוזר נתייאשו הבעלים
 שאין מפרשין על האבוד אמר מר פוסק עמהם כשער
 שמע לן אף על פי שלא פסק כמי שפסק דמי ואין
 נמא כיון דכי לית ליה לא יהיב ליה כי אית ליה נמי
 זן שביעית משמטתו דלא קרינא ביה ^ילא יגוש ואם
 אמר רב פפא ^בלא שנו אלא בעל הבית בכחן אבל
 א לחזור חוזר דתנן ^גנתן לו מעות ולא משך הימנו
 נתייאשו הבעלים אין מפרש עליהן לפי שאין
 שיטא לא צריכא ^דדאקון מהו דתימא אקנתא מילתא
 לעיזר בן יעקב אומר ^ההמלוה מעות את הכהן ואת
 עליהן בחזקת אותו השבט ואת העני בבית דין ומת
 ישראל ר' אחי אומר בחזקת עניי עולם מאי בינייהו
 איכא

הַיִּצְחָקִין (לְקַמֵּן דָּף נט:) עֵינֵי הַמִּנְקָף בְּרָאשׁ הָיִיתָ וּמִלּוּדֹת חַיִּית וּעֹפֹת
 וּבִמְרָאָה לְשֵׁנִים אֲחוּזִין (צ"מ דף יב) הַשּׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֵל יִלְקֹט בְּנוֹ
 תַּקְנָה עֹשׂ: כַּשֶּׁר הוּא. אִשׁ יִוָּלוּ חִטִּין בְּשַׁעַת הַפֶּרֶשֶׁת תְּרוּמוֹת
 פֹּסְקִין עֵינֵין עַד שֶׁלֹּא הִשְׁעָר וְכֵאן פּוֹסֵק בְּשַׁעַת הַלּוּאָה בָּכָךְ וְכֵן
 עֲנִינִים. כְּגוֹן שֶׁהָיוּ כְּדֵי שִׁיעוֹר תְּרוּמוֹת שָׁה ז' וְעַל מִנֵּה לִקְבֹּל
 חֲסִירוֹן כִּסֵּם וְאַחֵר כֶּךָ חֲזָרוּ וְנִתְקְנוּ אִין מִפְּרִישׁ עֲלֵיהֶם דִּיאֹשׁ דְּבָר
 פֶּסֶק כַּשֶּׁר הוּא מִי יִיחָה יִדְרו גְּבִי שֶׁאֵר פּוֹסְקִין עַל הַפִּירוֹת נִמִּי
 אֵין פּוֹסֵק מֵמַהֵן כַּשֶּׁר הוּא שֶׁאֵל יִוָּלוּ מִדְּמִיִּם הֵלֵל שֶׁהוּא פּוֹסֵק
 יִתְמִי: אֵין קְרִינָא בִּיה לֵי יֹגֹשׁ. שְׁאִינוּ יָכוֹל לִמְדוּבָּה כְּלוֹם: עֵנֵל הַבִּיִּם.
 מִנּוּ כְּלוֹם לְדִימָא לִיָּה לֹא מִשְׁכְּתִי: אֲבָל כֵּהן חוֹזֵר צו. לְדִינִן דַּעֲשֹׂאוּהוּ
 ז' וְנִתְיָאֵשׁ כְּבָר עָלוּ בָקָה: מִהוּ דִּימָא אִקְנֵסָא מִילָאָה הִיא. דַּמְשַׁעְלו
 תַּקְלֵלִין לְגַמְרִי וְלֹא הִי יֹאשׁ מַעֲלִיא קִמ"ל: אוֹהוּ הַשְּׁבַע. שֶׁהִקְרִיב
 ז' אֶת הַמַּעֲשֵׂרוֹת בְּשִׁבְלֵי הַקֶּרֶב לֹהֵם בְּלוּיָה: בְּחוּקָם עֵינֵי יִשְׂרָאֵל.
 שֶׁאֵר עֵינֵי יִפְרִישׁ וַיַּעֲבֹד דֶּהֱוֹלִיל וְתַקְנָת עֵינֵי הוּא יִיחָא לְהוּ
 כַּשִּׁיעֲטֵרְכוּ הַלֵּךְ כִּי גְבִי מִשְׁאֵר עֵינֵי לֹאֹ גִזַּל אֶת הַעֵינֵי הוּא:
 עֵינֵי

נו יכול להתעכב ויזן לזרכו בחר דבעיא פשטה בין בפניו בין שלא בפניו שלחו
 ידו: הווא אדמא דהי אלא תאנינ ד תלחצין זמין ליהוי גיטא אחא ופסקיה מקבירא
 תאני: שמואל לא שכיח מתיא אלא עמא המעברות לעבדו והיה אומר וקול אלא
 מ'יה' שמואל לא שכיח מתיא והגט טל מצי למימר אנוס אמי: הווא אדמא
 ד תלחצין יוה יהוי גיטא משמיה מיסיה לא אפיסיה' פ' הנהגה עמו שגאם לא יפיס'
 ונעשיו וזוהו אחריה הובה: עליה ריעים כדי שתפסיים עמו ולא תנרצת והיה טוען ואומר
 שהיה לי לישות עשיתי והיה אכל שיהי כן אמרוט אלא אפיסיהה אה טען והיה
 ב'יה' ב'יה' וס' מ'יה' ב'יה' והתקבא דרינוהו לא אפיסיה' פ' בין שגמר א'יה' אפיסיה' שו

מעותה להלואה בשעת דוחקם ומקש וא"צ; דלא אתו לדידה כן א"צ שאלו שבו וחתפו מעקבם לצמצם בתמימי כיון דלא אתו לדידה וכו' ליה ליהוי כן שאלה שבו וחתפו מעות תחתיה אמר רב במכריה בהנות ולוהו פ' כמו איש מאת מכרו שום כמכריה ותרומתו ומשטרותיו אלא להם הלכך כיון ומלתא פשטא היא לדידוהי ויהי אלו שבו וחתפו אסמחו דעתא דעוהו כמין דמטו לדידוהי דהוא אבל שאלו כהנות ולוהי שום זכא מכריה ואמר במזכה להן ע"ה אחר כ"ן מפרשים ומזכה להן על י"י אוהבו ואומר להן שבו בעבור הקדישין ב' מצות נתינת חזורו ונטיל כעבור חזבו: את"ר לעיוצין כן יעקב אומר המלות ב' כ"ד ומטו מפרשי ליהן בחזקת אורו השכטת אורו השכטת אורו כ"ד וזמא מפרשינן

עין משפט
נר מצוה

ג א מ"י פ"ז מהלכות
גירושין הלכה כב סמג
עשין נ טוש"ע אה"ע סי'
קמב סעיף י:
נא ב ג מ"י פ"ט שם
הלכה ח סמג שם
טוש"ע אה"ע סימן קמד
סעיף א:
נב ד מ"י פ"ז מהל'
מעשר הלכה ה סמג

עשין קלה:
גג ה מיי שם הלי ז:
גד ו ז מיי שם הלי ו:
ח [מיי] פ"ט מהלי
זיכוריס הלכה ג]:
גה ט י ב מיי שם הלכה
ז:

גו ל מיי פ"ג מהלכות
מכירה הלכה ד ופ"ז
הלכה א סמוג עשין פב
טוש"ע ח"מ סימן קנ"ה
סעיף א וסי' רד סע"א:

פסקי רי"ד (המשך)

פסקי ר"ד (המשך)
 לו למפיס
 וזיא לו נתפיסה בדברפיס
 א"י הוי יזיב לו תרקבא
 יעירי הוי מפיסא א"כ
 נמצא וליא פיסה הוי
 וזיא אמרת אנוס הוה
 שהר אין לו תרקבא דדרי
 אין טענת אנוס בפישי
 הלכך כיון שלא
 ששתרצה ותתפיס
 עמו [תריז] שזי ואינו יכול
 לטעון כלל כתי יסוריה
 ואנוס אני: **מתני'** המלוה
 מעות את הנהן ואת הלוי
 ואת העני להיות מפרשי
 עליהן מחלקן מפרשי
 עליהן בחוקת שנון קיימין
 א"כ חוששין שזי שמו
 כהן או לוי או שמו
 תפשי העני ואנוס מלו
 הצרי לטור שותן
 היורשין ואם הלוה לפני
 ב"ד אין צריך לטור שותן
 שזי היורשין פלי הלוה
 מעות לכהן ע"מ להפרשי

ויתרונותיו להפער
 חוב זה שפירשם כי
 לתקן פירותיו וימכרם
 להכניסם לחובים יעבכ
 לעצמו בשביל חוב זה
 חזו להלו ללו להפריש
 מעשר ראשון לעבכו
 בעצמו בצורת חוב זה
 ויפריש ממנו תרומת
 שערש ששלוה ואסרה
 לזרים ויתביה להכניס
 ושאר מעשרו ויאכל ויש
 [בצמחן] חזו להלו מעות
 לעני אחד להיות מפריש
 עליו מעשר עז ויפרישו
 פירותיו שגם מעשר
 עז שזכר ויעבכו לעצמו
 בפרענו חובו וראו כאן
 לה מתנות שבדן הקיץ
 עתן להל מדינת הפסא
 ונחן בשעת ההלוקה
 שיפרע ממתנותיהם ואם
 אינם לבית שרן עליהן
 להפריש חוק קיימא ואלו
 חושש שמא מו שוב
 אינו יכול להפרע חוב
 חוביב לאחרים או שמא
 העשירי שזר ואינו מעשר
 ליטול (מירושאי) מעשר
 עז חוביב ליתנו לאחרים:
 חובו מציר וכן אם
 רוצים למרז חוב אבהן
 כעני זה מפני שאין חוב
 זה מוטל לעל פערע
 הלכא אם יתרצו יפירו
 חוב זה כעני זה יעכב
 אלו המתנות לעצמו ואלו
 חוביב חייב ליתנם
 להן ללו עני חריט:
 חוב זהו אחת בני חוב
 וכן שרתי לבי' להטיל
 חוב זה לו ויורשתי לה
 שנתקנה היא זו שימצאו

מעותה להלואה בשעת דוחקם ומקש וא"צ; דלא אתו לדידה כן א"צ שאלו שבו וחתפו מעקבם לצמצם בתמימי כיון דלא אתו לדידה וכו' ליה ליהוי כן שאלה שבו וחתפו מעות תחתיה אמר רב במכריה בהנות ולוהו פ' כמו איש מאת מכרו שום כמכריה ותרומתו ומשטרותיו אלא להם הלכך כיון ומלתא פשטא היא לדידוהי ויהי אלו שבו וחתפו אסמחו דעתא דעוהו כמין דמטו לדידוהי דהוא אבל שאלו כהנות ולוהי שום זכא מכריה ואמר במזכה להן ע"ה אחר כ"ן מפרשים ומזכה להן על י"י אוהבו ואומר להן שבו בעבור הקדישין ב' מצות נתינת חזורו ונטיל כעבור חזבו: את"ר לעיוצין כן יעקב אומר המלות ב' כ"ד ומטו מפרשי ליהן בחזקת אורו השכטת אורו השכטת אורו כ"ד וזמא מפרשינן